

ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fauri”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Savcenco Marina împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Fauri” privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 28 decembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 29 iunie 2015, Savcenco Marina s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva SRL „Fauri” privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 21 iunie 2009 între SRL „Fauri” în calitate de antreprenor și Savcenco Marina în calitate de investitor, a fost încheiat Contractul nr. 113/2 de investire a capitalului în construcția imobilului din mun. Chişinău, bd. Ștefan cel Mare 141/1.

Menționează reclamanta că, în temeiul raportului juridic născut, părțile s-au ales cu drepturi și obligații corelative, astfel SRL „Fauri” s-a angajat să construiască, să dea în exploatare și să transmită în proprietatea Marinei Savcenco, un apartament cu suprafața de proiect de 101,67 m.p., contra sumei de 1100 Euro pentru un metru pătrat. Obligația de plată a reclamantei, în calitate de investitor, a fost executată integral în șapte plăți succesive, astfel suma totală achitată a constituit 111 837 euro.

Concretizează reclamanta că la 04 septembrie 2014, a fost semnat Actul de primire-predare nr. 8, din care rezultă că, SRL „Fauri” și-a onorat obligația de transmitere în proprietatea investitorului Marina Savcenco, a apartamentului nr. 8, situat în mun. Chişinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 141/1, cu nr. cadastral 0100.052.006.202.008. Actul de primire-predare vizat, reflectă suprafața totală de 94,6 m.p., care corespund măsurărilor efectuate de organul cadastral la etapa dării în exploatare a imobilului.

Consideră reclamanta că obligația de transmitere în proprietate a apartamentului nr. 8, situat în mun. Chişinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 141/1, prin Actul de primire-predare nr. 8, este executată necorespunzător, or plata făcută de investitor, este aferentă suprafeței de 101,67 m.p. și nu celei de 94,6 m.p., iar suma de 7777 euro achitată pentru suprafața de 7,07 m.p., diferența valorilor de suprafață constituie prejudiciu material, pe care îl solicită a fi încasat de la

societatea pârâtă.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată a fost admisă.

S-a încasat de la SRL „Fauri” în beneficiul reclamantei Savcenco Marina, suma de 7 777 euro în lei moldovenești conform cursului stabilit de către Banca Națională a Republicii Moldova la data executării hotărârii judecătorești, precum și cheltuielile de judecată în mărime de 4 551, 83 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează în prevederile legii.

Invocând ilegalitatea hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, la 18 ianuarie 2016 avocatul Igor Bîzgu acționând în interesele SRL „Fauri” a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 s-a respins apelul declarat de către reprezentantul SRL „Fauri”, avocatul Igor Bîzgu și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel din 28 septembrie 2016, SRL „Fauri” a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Savcenco Marina să fie respinsă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 28 septembrie 2016 a fost recepționată de către avocatul recurentului la 01 noiembrie 2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 18 noiembrie 2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 29 decembrie 2016, Savcenco Marina a prezentat referință, prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către SRL „Fauri”.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SRL „Fauri” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Fauri” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fauri” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea